

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 3 maja 1989 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie niektórych praw i obowiązków pracowników skierowanych do pracy za granicą w celu realizacji budownictwa eksportowego i usług związanych z eksportem.

Na podstawie art. 298 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1981 r. Nr 6, poz. 23, z 1982 r. Nr 31, poz. 214, z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 35, poz. 162, z 1986 r. Nr 42, poz. 201, z 1987 r. Nr 21, poz. 124, z 1988 r. Nr 20, poz. 135 oraz z 1989 r. Nr 20, poz. 107) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1974 r. w sprawie niektórych praw i obowiązków pracowników skierowanych do pracy za granicą w celu realizacji budownictwa eksportowego i usług związanych z

eksportem (Dz. U. z 1986 r. Nr 19, poz. 101 oraz z 1988 r. Nr 10, poz. 74 i Nr 35, poz. 272) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do pracy za granicą kieruje pracowników, za ich zgodą, generalny wykonawca, generalny dostawca lub wykonawca budowy (usługi) eksportowej, który zawarł umowę z eksporterem, zwany dalej „jednostką kierującą”. Jednostką kierującą może być także eksporter, którym jest jednostka pro-

Dziennik Ustaw Nr 27

— 435 —

Poz. 144

wadzająca działalność gospodarczą na zasadach określonych w odrębnych przepisach, jeżeli zawarła z kontrahentem zagranicznym kontrakt na realizację budowy (usługi) eksportowej za granicą i kieruje do pracy za granicą pracowników w celu realizacji budowy (usługi) eksportowej we własnym imieniu i na własny rachunek.”;

2) po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:

„§ 2a. 1. Przed wyjazdem do pracy za granicą, bez względu na kraj i strefę klimatyczną, pracownik jest obowiązany poddać się badaniom lekarskim oraz uzyskać świadectwo zdrowia stwierdzające brak przeciwwskazań lekarskich do pracy i pobytu w warunkach klimatycznych kraju, do którego wyjeżdża.

2. Jednostka kierująca pracownika do pracy za granicą pokrywa opłaty za badania lekarskie oraz koszty dojazdów na te badania.”;

3) w § 6 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1 i 2, zmniejsza się o kwotę zasiłku walutowego otrzymywanego przez pracownika z tytułu ubezpieczenia w kraju, w którym jest realizowana budowa (usługa) eksportowa.”;

4) w § 8 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Podstawę obliczenia odprawy pośmiertnej stanowi wynagrodzenie walutowe otrzymywane przez zmarłego pracownika w okresie zatrudnienia za granicą. Odprawę pośmiertną wypłaca się w złotych według średniego kursu wynikającego z ogłaszanej przez Narodowy Bank Polski tabeli kursów walut obcych w złotych, obowiązującego w dniu poprzedzającym dzień wypłaty, a jeżeli dla rodziny pracownika jest to korzystniejsze — obowiązującego w dniu śmierci pracownika.”;

5) w § 9 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jednostka kierująca udziela pracownikowi czasu wolnego od pracy, o którym mowa w ust. 2, w

okresie zatrudnienia za granicą. Pracownik zachowuje prawo do wynagrodzenia walutowego za czas niewykonywania pracy z powodu wykorzystywania w okresie zatrudnienia za granicą czasu wolnego od pracy.”;

6) § 11 otrzymuje brzmienie:

„§ 11. 1. Podstawę obliczania dodatków, o których mowa w § 10 ust. 9, oraz za pracę w porze nocnej stanowi stawka wynagrodzenia walutowego, wynikająca z osobistego zaszerogowania pracownika w okresie pracy na budowie (przy wykonywaniu usługi) eksportowej, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W razie wydzielenia z ustalonego dla pracownika wynagrodzenia walutowego części ruchomej tego wynagrodzenia, przeznaczonej na premię, stawką wynagrodzenia walutowego wynikającą z osobistego zaszerogowania jest stawka wynagrodzenia walutowego pomniejszona o wydzieloną część ruchomą tego wynagrodzenia.”;

7) w § 14 ust. 8 i 9 otrzymują brzmienie:

„8. Za czas urlopu pracownikowi przysługuje wynagrodzenie walutowe, jakie by otrzymał, gdyby w tym czasie pracował. Zmienne składniki wynagrodzenia oblicza się na podstawie przeciętnego wynagrodzenia z okresu trzech miesięcy poprzedzających miesiąc rozpoczęcia urlopu. Do wynagrodzenia za urlop nie wlicza się diet i innych świadczeń związanych z podróżą służbową.

9. Ekwiwalent za nie wykorzystany urlop jednostka kierująca jest obowiązana wypłacić pracownikowi w terminie umożliwiający przekazanie oszczędności do kraju.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: M. F. Rakowski